

kassernes Soliditet, at de Medlemmer, der, som det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Chr. Hansen) rigtigt sagde, ikke kræver saa meget, fordi de lever under bedre Forhold, faar Lov at blive i Sygekasserne. Jeg finder derfor, at denne Indvending mod Retten for bemidlede til at blive med, selv at betale ikke rammer. Sikkerheden med Hensyn til Beregningen over Præmiens Størrelse bliver i alt Fald større, naar man ikke smider de bemidlede Medlemmer ud af Kassen.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (J. Andersen) henstillede at lade Sygekasser, der faar Statstilskud, men som ikke er underkastede Sygekasse-lovens Regler — han nævnedes specielt Statsbanernes Sygekasse —, komme ind under disse Regler. Derom skal jeg gerne forhandle med min Kollega Ministeren for offentlige Arbejder. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ikke vil være nogen Fordel for de paagældende Medlemmer; i al den Tid, jeg har haft med Statsbanernes Sygekasse at gøre, har man saa vidt muligt beregnet Statstilskuddet paa det samme Grundlag, som har været gældende ved Beregningen af Tilskuddet til de almindelige Sygekasser, og der er dog for en Sygekasse visse Fordele ved at holde sig til en egen Gruppe af Tjenestemænd, Fordele, som rimeligvis vilde gaa tabt, hvis den mistede sit særlige Virksomhedsomraade. Men jeg skal, som sagt, gerne tage det Spørgsmaal op til nærmere Drøftelse.

Det ærede Medlem mente, at der et Sted i § 6 i Stedet for Ordet „eller“ skulde staa „og“. Det er i andet Stykke, hvor det hedder: „En Person kan ikke anses som ubemidlet, saafremt hans Formue overstiger for gifte Personers Vedkommende 10,000 Kr. og for ugifte 5,000 Kr. eller hans aarlige Indtægt overskrider nedennævnte Grænser“ — og saa kommer de forskellige Satser. Nej, der skal staa „eller“, her er Tale om et Enten-eller. Ja, selvfølgelig, man kunde ogsaa tænke sig et Baade-og, men det forholder sig ikke saaledes, at en Mand, hvis han har henholdsvis 10,000 eller 5,000 Kr., men er under Indtægtsgrænsen, kan blive i Sygekassen. Nej, naar han er kommet op over en af de Formuer, der her er nævnt, saa kan han ikke længere være i Sygekassen, selv om hans Indtægt maatte være under Grænsen. Saaan er Meningene, og det staaar vist ogsaa tydeligt nok. (J. Andersen: Nej!). Ja, staaar det ikke tydeligt nok, kan det i alt Fald komme til det. Det er ikke Me-

ningen, at en gift Mand, som er Ejer af 11,000 Kr., skal kunne være i Sygekassen, selv om hans Indtægt ikke har naaet de 1,800 Kr., og saadan har det da heller ikke været hidtil.

Det ærede Medlem mente, at det var bedre at trække Grænserne efter et forstandigt Skøn end at sætte dem ind i Loven. Nu har man dog været enig om i mange Aar, at man ikke kunde nøjes med det forstandige Skøn, men at der skulde være visse Regler; og denne Antagelse er blevet bekræftet gennem Udvalgets Forhandlinger og Betænkning, som danner Grundlaget for Lovforslaget, omend det ikke er foreslaaet at drage Grænserne i Loven, men have dem i et Cirkulære. Den nuværende Ordning bygger jo ikke en Gang paa et Cirkulære; men det er blot en Oplysning, som i sin Tid blev givet Finansudvalget af Sygekasseinspektoratet, der ligger til Grund derfor; Ministeriet har, om jeg saa maa sige, stiltiende godkendt den. Herved vilde man ikke blive staaende, nej, man vilde have, at der lovmæssigt hvert femte Aar skulde udstedes et Cirkulære, der foreskrev, hvilke Grænser der i de næste fem Aar var de gældende, Forskrifter, der i og for sig var lige saa bindende med Hensyn til Optagelse i Sygekasserne, som hvis de stod i Loven. Naar Cirkulæret er udstedt, har alle vedkommende sig derefter at rette. Naar jeg har anset det for heldigere at træffe Bestemmelserne i selve Loven, er det, fordi Administrationen, hvor Opfattelsen kan være noget forskellig til de forskellige Tider, jo kan veksle. Det siger sig selv, at paa det Tidspunkt, hvor de Satser, som nu maatte blive vedtagne, ikke længer anses for passende, vil der saavel fra Ministerens som fra Lovgivningsmagtens Side være Villighed til at forandre dem, og jeg tror, som sagt, at det for alle vedkommende er at foretrække, at Reglerne findes i selve Loven.

Naar det ærede Medlem mente, at det ikke blot skulde være saaledes som foreslaaet her, at Sygekassernes Midler ikke maatte blandes sammen med andre Forængers eller Kassers Midler, men at man ogsaa skulde bestemme i Loven, at de ikke maatte blandes sammen med de paagældende Kassereres private Penge, saa kunde man naturligvis godt indsætte denne Bestemmelse; men en saadan Sammenblanding hører til den Slags Ting, som jeg vil haabe, at man, for saa vidt man ikke allerede er kommet væk derfra, ogsaa uden Lovbestemmelser efterhaanden vil komme